

... 93

Recreația mare

Adaptare de

I. Gh. Arcudeanu după

Mircea Sintimbreanu

Teatrul „Ion Creangă“

25 mai 1979

Cred că nu există actor care să nu povestească, fie la cafea, fie în solemnele și tîrziile lui memorii, cum odată, de mult, din cauza unui nefericit concurs de împerejurări, la spectacolul cutare, unul dintre interpreți a lipsit; din această cauză, pe scenă a apărut o persoană care habar n-avea ce căuta acolo și reușea să-i încurce pe toți, textul se refăcea în conformitate cu inspirația momentului (în dorința de a termina cât mai repede coșmarul), iar din cauza neprevăzutului astfel creat, pînă și obiectele neîn-sufleteite — decorul și recuzita — refuzau să facă ceea ce fac de obicei: adică să fie și să stea acolo unde ia locul și rostul. Orchestra cînta tare, repede și fals, în nobila încercare de a salva ce mai putea fi salvat (muzicanții au fost și vor rămîne niște suflete generoase), în

tot acest timp, publicul își vedea de treabă, adică stătea liniștit în fotolii, convins fiind că, la teatru, de-ai plătești bilet: ca să vezi tot soiul de lucruri ciudate.

Mărturisesc că acordam un credit destul de limitat acestor snoave, pentru că de aceea există cafenele și memorii: ca să ne distrăm cu ceea ce ar fi putut fi...

Mărturisesc de asemenea că, începînd de vineri 25 mai, îmi iau angajamentul să cred în realitatea — într-un sens, feroce — a unor asemenea povestiri. Am văzut în acea zi, dimineața, la ora 10, împreună cu o sală plină de copii, la Teatrul „Creangă“, cel de-al 93-lea spectacol Recreația mare, adaptare de I. Gh. Arcudeanu după Mircea Sintimbreanu...

Magdalena Boiangiu

... 281

Bunica se mărită

de V. Mhitarian

Teatrul „Ion Vasilescu“

30 mai 1979

Teribil a mai oboșit „bunica“, mîrîindu-se și iar nu-

ritîndu-se de-a lungul a 289 de reprezentații! Spectacolul pe care l-am văzut în ziua de 30 mai a apărut vîlagut, acoperit de un ușor, dar permanent vîl de plictisală, cu multe scene trenante, cu altele, parcă, expediate. Piesa este, totuși, o comedie, căreia starea de apatie nu-i poate prîi, încît, amintindu-și de acest lucru, din cînd în cînd, actorii se îngrijesc de dorința legitimă a publicului de a se amuza, fără a se îngriji, însă, și de calitatea acestui amuzament. Nu sînt „cîrlige“ grosolane (cum se întîmplă, vai, adesea) la comedile aflate la multe luni după premieră, dar există îngroșări (mai ales la Sorin Postelnicu) ce ies și mai mult în evidență într-un context în general lipsit de culoare. Doar interpretarea artistei emerite Victoria Mierlescu se menține, pe întreg parcursul, ritmată, cu multe accente comice; dar, datorită tonusului scăzut al spectacolului, ea se arată în dezacord cu ansamblul.

Cristina Dumitrescu

vila și lui Liviu Rebreanu. „Rampa“ dezvăluie că N. Iorga a impus premiera infirmului și uitatului Davila, printr-un discurs magnific. ● Ce va juca Teatrul Național din Craiova în viitoa-

rea stagiune? Dintre români, pe Alecsandri, Davila, Sorbul, Eftimiu, Caton Theodorian... ● „Rampa“ primește „abonamente de vilegiatură“. Vin căldurile, și redactorii vor trimite „corespondențe“

de la Bușteni, Călimănești, Constanța... Cine „va face“ gazeta, pe vară? Tot Nicușor Constantinescu, ca anul trecut? Vom vedea.

I. N.